

Paagjældende selv i Aaret 1867 eller 1868 havde begjært sin Afsted som Dphynsmand ved Sygehuset for Mandssanger. Idet jeg i Digtigt skal henvise til Indholdet af Betænkningen, fremhæver jeg, at det nu er oplyst, at denne hans Begjering om Afsted var foranlediget af Helbredshensyn; der foreligger i saa Henseende ved det nu indsendte Andragende en Attest fra vedkommende Embedslæge, der for mig er fuldstændig. Det fremgaar heraf, at denne Mand's Helbred virkelig ikke tillod ham eller i alt Fald gjorde ham der i høj Grad vanskeligt paa en tilfredsstillende Maade at udføre det Hverv, som han havde som Dphynsmand ved Sygehuset, og at han derfor som samvittighedsfuld Mand fandt sig foranlediget til selv at begjære sin Afsted. Som det fremgaar af Andragendet, havde han tidligere i c. 21 Aar tjent som Portner ved Søkvæsthusets Afdeling for mandlige Forbedringshusefanger, og da nu for et Par Aar siden i Anledning af, at Cellefængslet paa Christianshavn blev udleiet til Københavns Kommune, en stor Del af hans tidligere Kolleger afgik og erholdt Pension af Statskassen, har dette foranlediget ham til ogsaa at melde sig med Ansøgning om en saadan. Jeg tror derfor nu paa Flertallets Vegne at maatte anbefale det høie Thing at henvise dette Andragende, idet jeg skal tilføje, at den paagjældende Mand er i en Alder af 63 Aar og, hvad der ogsaa er oplyst, af et svageligt Helbred, saa at han sikkert kan være trængende til en lille Understøttelse. — Indstillingen under Nr. 4 angaar et Andragende fra de pensionerede Kvartermænd Hansen og Lund samt fra pensioneret Overlandner Rasmussen om en Forhøielse af deres Pensioner med 10 Rd. for hver paa Grund af Hæderstegnet for 25 Aars Tjeneste. Disse Mænd ere afstedigede fra Søetaten henholdsvis den 1ste Jult og 1ste Oktober 1870, altsaa efterat Lønningsloven for Søværnet af 15de Mai 1868 var udfkommen, og efter Indholdet af denne Lov kunde den Forhøielse i deres Pensioner, som tidligere har været tilstaaet dem, der havde Hæderstegnet for 25 Aars god Tjeneste, ikke mere tilkomme dem. Det forekommer Udvalget, at, da disse Mænd ere afstedigede saa kort efter, at Lønningsloven

for Søværnet udkom, at de ikke i nogen syn-derlig Grad ere komne til at nyde Godt af de høiere Lønninger, som bleve vedtagne i denne Lov, saa bør de billigtvis stilles paa samme Maade, som deres Kammerater vare stillede, inden Loven om Søværnet udkom. Det vil nemlig erindres, at, medens der ved Lønningsloven for Søværnet foretoges Forandringer i Lønningsafsaetne, er derimod Pensionsloven af 9de April 1851, uagtet denne Forandring i Lønningsloven forbleven uforandret, saa at Pensionsafsaetne ere de samme efter Loven af 1868 som før denne. De Folk altsaa, som ere blevne afstedigede efter Loven af 1868 uden at faae Tillæg for Hæderstegnet, blive ugunstigere stillede med Hensyn til deres Pensionering end de, som ere blevne afstedigede tidligere. Dette forekommer Udvalget at være ubilligt, naar de Vedkommende ikke i længere Tid have nydt Godt af den høiere Løn, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale det høie Thing at henvise dette Andragende til den høierede Marineminister, idet jeg gjentager, at det Besl. hvorefter her er Tale, kun er 10 Rd. for hver, altsaa i og for sig ikke nogen stor Sum, medens den dog for de Paagjældende kan have nogen Betydning. — Under Nr. 5 har Udvalget indstillet til det høie Thing at henvise til Krigsministeriet et Andragende fra 12 under Frederiksberg Kommune bosatte pensionerede Officerer, der gaar ud paa, at de enten for Fremtiden maa blive fritagne for at betale kommunale Afgifter af de dem tillagte Pensioner, eller at de i alt Fald paa anden Maade maatte blive holdte stadesløse, idet Andragerne mene, at der er flet dem Aret ved Loven af 25de Jult 1867. De nærmere Omstændigheder ved denne Sag ville ørede Herred finde omtalte under Nr. 11 i Betænkningen, hvorefter det fremgaar, at samtlige disse Andragere ere pensionerede, inden Hæderloven af 25de Jult 1867 traadte i Kraft. Det vil erindres, at denne Lovs § 26 ophævede den visse Militære hidtil tilstaaede Afgiftsforpligtelse til Kommunen. Det er utvivlsomt, at disse Mænd indtil da, i Genhold til Loven af 11te Februar 1863 §§ 17 og 18, have været frie for at betale Afgift til